

[Ritt Bjerregaard]

relse af november måned 1983, som der direkte henvises til i forslaget. Det fremgår også af vores forslag, at vi finder det supplement, der kom fra planstyrelsen, værdifuldt. Jeg deler fru Ingerlise Koefoeds opfattelse af, at der er en lang række samfundsmæssige konsekvenser knyttet til etableringen af hybridnettet, og at vi vil stå over for en række valg. Fru Ingerlise Koefoed nævnte spørgsmålet om arbejdspladserne, om decentrale arbejdspladser, hjemmearbejdspladser osv., og fru Ingerlise Koefoed nævnte også en række andre ting. Jeg mener ikke overhovedet, der er noget, der forhindrer, at den debat kan foregå, hvis man træffer en beslutning om etablering af hybridnettet.

Jeg tror, det må have været en misforståelse, når fru Ingerlise Koefoed fremhævede, at hun havde stillet en række spørgsmål, som hun ikke havde kunnet få svar på, for mig bekendt har vi fået svar på de spørgsmål, der er stillet i teknologiudvalget, og der kan selvfølgelig stilles flere.

Jeg er enig med hr. Sven Skovmand i, at det gælder om at undgå dobbeltinvesteringer, og jeg er også enig i, at den nye teknik vil udvikle sig, hvad enten folketinget er i stand til at træffe beslutninger eller ej. Derfor mener jeg – og det gælder også hr. Tinning – at det, der vel er hovedsagen i en stillingtagen på nuværende tidspunkt, er, om man mener, det er nødvendigt med en fremskyndet planlægning, eller man ikke gør det. Der er selvfølgelig en lang række af disse ting, der allerede foregår, og vi er i socialdemokratiet klart tilhængere af, at dette kommer ind i et fornuftigt planlægningsystem.

Hr. Tinning spurgte, om vores begrundelse for at ønske hybridnettet hang sammen med nogle beskæftigelsesmæssige overvejelser, og dertil kan jeg svare: nej, det gør den i hvert fald ikke, hvis man taler om etablering af hybridnettet. I øvrigt synes jeg, det var påfaldende, at hr. Tinning, da han talte om de industripolitiske perspektiver, også alene hæftede sig ved etableringen. Noget af det, der er interessant i forbindelse med hybridnettet, er selvfølgelig den teknik, der kommer til at stå til rådighed for virksomhederne, og ikke kun spørgsmålet om, hvilke virksomheder der vil være i stand til at levere i forbindelse med en opbygningsprocedure.

Jeg synes i virkeligheden, at spørgsmålet om den teknik, der kommer til at stå til rå-

dighed, og hvad den kan komme til at betyde for dansk industris udvikling, er en langt mere interessant diskussion, og her hænger det jo i disse år ganske meget sammen med, at man kommer med i tide og ikke bare venter på, at andre bliver dygtigere og andre kan præstere de ting, som vi måske ville være i stand til at præstere, hvis vi var i stand til at træffe nogle beslutninger.

Jeg glæder mig altså til det udvalgsarbejde, vi skal i gang med, og jeg deler den opfattelse, som kom til udtryk bl.a. fra hr. Ole Bernt Henriksen, at det skal være både grunddigt og hurtigt.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal indlede mit andet indlæg på samme måde, som jeg gjorde i maj, ved at sige, at jeg finder denne sag så vigtig, at jeg nok agter at benytte min taletid fuldt ud.

Må jeg starte med en henvendelse til hr. Kofod-Svendsen, der er blevet opmærksom på, at jeg ved førstebehandlingen, altså i maj måned i år, i min replik, som kom, efter at hr. Kofod-Svendsen havde måttet forlade salen, lagde ham ord i munden, som han ikke sagde, nemlig at han skulle have sagt om TV i almindelighed, at det er passiviserende og sløvende. Jeg har kunnet efterlæse, at det er noget, hr. Kofod-Svendsen ikke har sagt, og jeg vil gerne give min uforbeholdne undskyldning for, at jeg har vidt overfortolket, hvad jeg måtte have hørt.

Hr. Tinning talte gentagne gange om bevistløs begejstring – jeg ved ikke, hvem det er. Personlig er jeg meget skeptisk og kritisk indstillet til alt, hvad der er nyt, men jeg skal dog tillade mig at citere et ord, som jeg synes der er megen sandhed i, det er Robert Kennedy, der i sin bog »En bedre verden« skriver, at det gælder om at eksperimentere mest muligt. Han siger, at vi skal have evnen til at afprøve alt det nye, frygtløs gå i gang med muligheder, som fornyelser giver os. Det sætter jeg allerhøjest, men jeg er enig i, at det skal følges opmærksomt og kritisk, men det skal jeg straks komme nærmere tilbage til i et svar til fru Ingerlise Koefoed.

Til hr. Sven Skovmand har jeg også kun en enkelt replik, nemlig at der efter min bedste overbevisning ikke er tale om industri-støtte; der er efter min mening ikke noget